

Mor Josep Bigordà, històric capellà de la lluita antifranquista

Des de la seva parròquia de Sant Medir, va aixoplugar reivindicacions polítiques i socials

Josep Bigordà, el 20 de setembre passat, en el seu 97è aniversari MARIA JESÚS JIMÉNEZ.

El mossèn i periodista Josep Bigordà i Montmany va morir dilluns, a Barcelona, a l'edat de 97 anys. Tot i que ja feia temps que el seu nom havia quedat en un segon pla, durant el franquisme va esdevenir un dels màxims exponents de l'església catalana en la lluita contra el règim. Sant Medir, la seva parròquia, situada al barri de la Bordeta de Barcelona, va convertir-se en refugi per aquells militants que s'oposaven al franquisme. Va aixoplugar reivindicacions polítiques i socials i va ser l'espai on el 1968 es va celebrar l'assemblea que va esdevenir llavor de l'actual Comissió Obrera Nacional de Catalunya.

Nascut a la capital catalana l'any 1928, es va llicenciar en teologia i dret canònic a la Universitat Pontifícia de Comillas (Madrid) i va ser ordenat prevere el 1952. Va ostentar diversos càrrecs al Tribunal Eclesiàstic de Barcelona (1957-1967) i va ser professor de dret canònic (1968-1974) i de teologia moral (1970-1971) al Seminari major i la Facultat de teologia de Barcelona.

A la parròquia de Sant Medir del barri de la Bordeta va exercir durant quaranta anys. Va entrar als seixanta com a vicari i el 1982

va esdevenir rector fins al 1993, quan va deixar pas a mossèn Francesc Vilamala. Des d'aquí va actuar en ambients oberts, sociopolítics i progressistes. Va ser fundador de la Coral Sant Medir i es va fer càrrec dels joves els quals que reunia en grups de teatre, cercles d'estudis, tallers o cursos. Però sobretot va convertir la parròquia en un espai segur per abordar temes socials, sindicals i polítics, sovint posant en risc la seva vida.

Implicat també en la defensa de la llengua, l'any 1964, juntament amb Josep Maria Vidal i Aunós i Joan Colomines i Puig, va fundar el Premi Amadeu Oller de poesia en llengua catalana per a joves inèdits. I, coincidint amb les seccions del Concili Vaticà II (1962-1965), va impulsar del Diari de Concili, el primer diari en català editat durant el franquisme i que relatava el dia a dia del que passava al Vaticà.

Posteriorment a Sant Medir, va ser rector de la parròquia de Santa Maria del Pi de Barcelona. L'any 2001, juntament amb mossèn Vidal, va acollir a l'església la tancada d'immigrants sense papers, que reclamaven la seva regularització.

Fora de l'Església va col·laborar amb el diari El Correo Catalán, ocupant-se de la secció de religió, i també va escriure a El Periódico. A més a més, va ser impulsor de la revista quinzenal El Pregó i d'obres de caràcter historicoreligios com Història de la Doctrina Social de l'Església.

L'any 1998 l'Ajuntament de Barcelona li va fer entrega de la Medalla d'Honor de la ciutat en reconeixement de la seva dimensió cívica i social.

Exèquies seran dijous, a les 11 del matí, a la parròquia de Sant Medir de Barcelona.

Publicat a:

Font del document:

<http://www.elpuntavui.cat/societat/article/5-societat/2605335-mor-josep-bigorda-historic-capella-de-la-lluita-antifranquista.html>